

ಅರ್ಥ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಪನತ್ತ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ಶಬ್ದಗಳು, ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ ಅನ್ನುವುದು ಕೂಡ ನನಗಿವತ್ತಿಗೂ ನೆನಪುಂಟು. ಅರೆಯಂ ಸೀಳೊಡೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಅರೆ ಅಂದರೆ ಬಂಡೆ, ಎಲ್ಲ explain ಮಾಡಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಖುಶಿ ಪಡಿದ್ದೆ. ತುಂಬ ಪುಸ್ತಕಗಳಿದ್ದವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಪುರಾತನ ಗ್ರಂಥಗಳು ತುಂಬ ಇದ್ದವು. ಅರ್ಥ ಆಗಲಿ ಆಗದೆ ಇರಲಿ ಓದಿದ್ದೆ. ತಂದೆಯವರು ಮೂರನೆ ಕ್ಲಾಸ್ ತನಕ ಮಾತ್ರ ಓದಿದ್ದು. ಆದರೂ ಅವರು ತುಂಬಾ ಓದಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಎಂಟನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನವರೆಗೆ ಪಾಠಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತ್ರ ಕಲಿತಿದ್ದು. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಳಸಬಾರದು ಅಂತ ನಿಯಮ ಇತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೀಷರ

ಜೆಡ್ಡು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಈಗ ಇಡ್ಲಿಕ್ ಕೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನನಗೆ ಬಾಯಿಪಾಠ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಮಾತುಗಳು, ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್!

ವಿರುದ್ಧ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಣೀತ, ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಯಾಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕಂಡಿತು, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇಲ್ಲ.

ಆನಂತರ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯಬೇಕಂತ ಆಯ್ತು. ಟೀಚರ್ ಆದೆ ನಾನು, ಆಗ ಸಹ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿತಂದ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇದೆ ಅದನ್ನ ಓದಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅಪ್ಪ ಕೇಳಿದ್ದರು, ನಿಗೆ ಅದು ಓದಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತದೆ. ಬರುದಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪ, ಆದ್ರೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅದೇನು ಅಂತ. ಆಗ್ಲೇ ಆ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಕಲಿತಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದನ್ನು ದೂರ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ಮದ್ದೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಎಂ.ಎ ಆಗಿ, ಆಗುವವರೆಗೆ ನಾನು ಮದ್ದೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಾದ್ರೂ ನಾನು ಎಂ.ಎ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಇರಬಹುದು, ಲಿಟರೇಚರ್ ಇರ್ಬಹುದು, ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದಿಷ್ಟಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಿಟರೇಚರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅದೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಬರವಣಿಗೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ...

ಮೊದಲು ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಕತೆಗಳು, ಕವಿತೆಗಳು, ಹಾಸ್ಯಬರಹಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ತುಂಬ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ನವಭಾರತ, ಉದಯವಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ನೀವಿವನ್ನ ಬರೆದ್ರೆ ಇದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡ್ತದೆ. ನೀವು ಕಾದಂಬರಿ ಬರೀರಿ ಅಂತ. ಸರಿ ಹೌದ, ಬರೀತೇನಂತ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಬರೀಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆ ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿ 'ಶಬ್ದಗಳು'. ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ. ಏನೋ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಾಯ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿತ್ತೋ, ಹಾಗೆ ಅಂತ ಏನೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಂಗೆ. ಅದನ್ನ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ ನಾನು, ಬರೀತಾ